
MITÄ JOH. 5:18 TODELLA TARKOITTAÄ

Tämän kirjoitelman tarkoitus on lyhyesti selvittää, mitä Joh.5:18 todella tarkoittaa. Jakeen yhteydessä on tarkasteltava laajempaa tekstikokonaisuutta, joka ulottuu ainakin jakeeseen 29 asti. Kaikkia jakeita ei käsitellä yhtä yksityiskohtaisesti. Kirjoitelman lähtökohta on jakeen 18 maininta, jossa Johannes sanoo Jeesusta Jumalan vertaiseksi, sekä Jehovan todistajien väite, että jae kertoo vain sen, mitä juutalaiset luulivat Jeesuksen väittäneen. Heidän mukaansa jaetta ei siis pidä nähdä positiivisena ja henkeytettynä todisteena Jeesuksen jumaluudesta. Miten on?

Jeesus sanoi Jumalaa omaksi Isäkseen

Joh. 5:18

- **"sanoi Jumalaa Isäkseen tehden itsensä Jumalan vertaiseksi."** (KR/38). Tässä kohden KR/92 ilmaisee selkeämmin (voimallisemmin) alkukielen merkityksen: **"...sanoi Jumalaa omaksi [kreik. idion (voimakas sana)] Isäkseen..."** Jeesus sanoi Jumalan olevan hänen Isänsä luontonsa puolesta. Siksi Jeesus on luontonsa puolesta Isänsä vertainen - Jumala. Kristityt ovat Jumalan lapsia - poikia ja tyttäriä - lapseksiottamisen l. adoption kautta (Room.8:15 - lapseuden henki = kreik. lapseksi ottamisen, adopton henki. Esim. Um (engl) sanoo: "spirit of adoption as sons", kuten myös useat arvostetut englantilaiset käännökset), eivät luontonsa puolesta. Juutalaiset ymmärsivät selvästi, mitä Jeesus tarkoitti sanoessaan Jumalaa *omaksi* Isäkseen - Jeesus teki itsensä Jumalan vertaiseksi. Tämä johti heidän taholtaan aggressiiviseen reaktioon, jolloin Jeesuksella olisi ollut tilaisuus oikaista mikäli juutalaiset olivat ymmärtäneet hänet väärin. Mitä Jeesus tekee? Kielsikö hän olevansa Jumala? Jehovan todistajat sanovat, että seuraavassa jakeessa Jeesus korjasi väärinkäsityksen. Mutta miten on? Tässä kohden laajempi tekstiyhteys astuu kuvaan mukaan.

Poika tekee mitä Isä tekee

Joh.5:19-29

- **"Poika ei voi itsestensä [omin avuin, KR/92] mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän..."** Jehovan todistajien mukaan Jeesus tässä kohden kieltää olevansa Jumala, Kaikkivaltias, Isän vertainen. He kuitenkin jättävät huomioimatta jakeen loppuosan, jossa Jeesus sanoo: **"...sillä mitä Isä [Jumala] tekee, sitä myös Poika samoin tekee."** Toki Jeesus olisi voinut kieltää jumaluutensa selväsanaisemminkin kuin sanomalla tekevänsä täsmälleen samoja asioita kuin Kaikkivaltias Jumala: Kaikkeä mitä Jumala tekee, sitä Jeesus *samoin* tekee. Edesmennyt dogmatiikan professori **Franz Pieper** on mielestäni tiivistänyt näiden jakeiden merkityksen osuvasti:

Myös Kristuksen sanat Joh. 5:17: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä" tarkoittavat isän ja Pojan kaikkivaltiaan vaikutuksen lukumääräistä ykseyttä. Tämä käy ilmi jakeista 18 ja 19, missä Kristus vastaukseksi huomautukseen, että tekee itsensä Jumalan vertaiseksi, vahvistaa väitteensä perustelleen uudella lauseella sitä, että hänellä ja Isällä on *unitas operationis* (toiminnan ykseys). Poika ei voi mitään tehdä itsestään, koska ei ole olemassa kahta kaikkivaltiaista vaikutusta vaan ainoastaan *una et eadem potentia*, Isän ja Pojan yhteinen (vrt.

Quenst., *Syst. I*, 470). Mitä jumalallisiin määreisiin yleensä tulee, sanotaan Kristuksella olevan samat ominaisuudet ja teot, mitkä Isälle kuuluvat (iankaikkisuus, Joh. 8:51; 17:5; 1:1; luominen, Joh. 1:3; Hepr. 1:10; ylläpitäminen, Kol. 1:16, 17; kaikkítietävyys, Joh. 21:17; kuolleiden herättäminen, Joh. 5:21, 28, 29; jumalalliset ihmeet, Joh. 2:11; 1:14; jumalallisen palvonnan kohteena oleminen, Joh. 5:23; 20:28; Fil. 2:9 ss.). [F. Pieper: Kristillinen dogmatiikka, Sley-Kirjat Oy, 1995, s. 245]

Jeesus luettelee Joh. 5:19-26:ssa seitsemän (7) eri asiaa, joiden suhteen hän sanoo olevansa tasavertainen Isän kanssa:

① Tasavertaisuus toiminnassa:

"...sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee" (j.19)

② Tasavertaisuus tiedossa:

"Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee..." (j. 20)

③ Tasavertaisuus kuolleiden herättämisessä:

"Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo" (j. 21 yhdessä 28 ja 29 kanssa).

④ Tasavertaisuus tuomiossa:

"Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle" (j. 22 yhdessä j. 27 ja 29 kanssa).

⑤ Tasavertaisuus kunniasa:

"...että kaikki kunnioittaisivat Poikaa niinkuin he kunnioittavat Isää" (j. 23).

⑥ Tasavertaisuus uudestisyntyjänä, ikuisen elämän antajana:

"...joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä . . . on siirtynyt kuolemasta elämään" (j. 24, myös 25)

⑦ Olemassaolon (self-existence) tasavertaisuus:

"Sillä niinkuin Isällä on elämä itsesssänsä, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsesssänsä" (j. 26)

[J. Sidlow Baxter, siteerattu *Believers Bible Commentary, New Testament*, William MacDonald]

Itse asiassa kohta ① sulkee sisäänsä myös muut mainitut "tasavertaisuudet" ja yksinkertaisesti kaiken mitä Jumala tekee. Yllä olevia asioita voidaan koota seuraavanlaiseen taulukkoon:

JUMALAN OLEMUS JA TEOT	ISÄ	JEESUS SAMOIN Joh. 5:19
Iankaikkisuus	5. Moos. 32:40	Joh.17:5; Hebr. 7:3; 13:8
Luominen	1. Moos. 1:1; Jes.44:24	Joh. 1:3; Kol. 1:16, 17
Ylläpitäminen	Job. 34:14, 15	Kol. 1:17
Kaikkítietävyys	1. Sam. 2:3	Joh. 21:17
Kaikkivaltius	1. Moos. 17:1	Matt.28:18; Ilm.1:8
Kuolleiden herättäminen	Joh. 5:21	Joh. 5:21, 28, 29
Kuolleiden tuomitseminen	Apt. 17:31	Joh. 5:22, 27-29
Palvonnan kohde	2. Moos. 20:3, 5	Joh. 5:23
Ikuisen elämän antaja	Joh. 5:24	Joh. 10:28

Oheinen taulukko ei luonnollisestikaan ole tyhjentävä. Siihen voitaisiin lisätä monia yksityiskohtia.

Jakeen 19 alku: todistus Jumalan olemuksen ykseydestä

Jehovan todistajat käyttävät jakeen 19 alkuosaa osoittamaan, ettei Jeesus voi olla tosi Jumala. He näkevät jakeen korostetun negatiivisesti: "Poika ei voi" ja "Poika voi ainoastaan". Ikäänkuin Jeesus rajoittaisi valtaansa. Näin tulkittuna syntyy kuitenkin teennäinen ristiriita yhden jakeen sisään, koskapa jakeen 19 loppuosan mukaan Jeesuksen valta on Jumalan kaikkivaltiutta. Jeesushan sanoo - tulkoon toistetuksi - tekevänsä täysin samoja asioita, kuin Jumala. Tämän vahvistamiseksi Jeesus valaisee asiaa muutamalla esimerkillä. Kaiken kukkuraksi: *Jos Jeesuksen sanat jakeen 19 alussa olisi tulkittava Jehovan todistajien selittämällä tavalla, niin tuntuu todella merkilliseltä, että Jeesus vaati itseänsä kunnoitettavan samalla tavalla kuin Jumalaa (j. 23)! "En ole Jumalan vertainen, mutta teidän tulee kunnoittaa minua niinkuin Jumalaa kunnioitetaan,"* sanoo Jeesus Jehovan todistajien tulkinnan mukaan.

Tämä kaikki puhuu kiistattomasti Jehovan todistajien selitystä vastaan. Käsiteltävä katkelma puhuu selvästi Jeesuksen tosi Jumaluudesta, mikä jakeen 19 alkuosan oikean tulkinnan mukaan ei ole Isästä erillään olevaa "jaettua" Jumaluutta vaan olemuksellisesti yhtä ja samaa, jakamatonta Jumaluutta, kuten Jeesus edempänä selvittää: "Minä ja Isä olemme yhtä" (Joh. 10:30). Viittaa Pieperin ytimekkääseen ilmaisuun: "Poika ei voi mitään tehdä itsestään, koska ei ole olemassa kahta kaikkivaltiasta vaikutusta, vaan ainoastaan . . . Isän ja Pojan yhteinen."

Pieper sanoo lisäksi jotain, mikä aivan erityisesti voidaan kohdistaa Jehovan todistajille:

Eräät subordinaatit tekevät kummallisen vastaväitteen sanoen, että Kristusta Jumalaksi sanottaessa on kysymys vain määreestä eikä Kristuksesta itsenäisenä olentona ja että hän siksi muka on alemman asteen jumala. Tämän johdosta on sanottava, että tämä argumentti toisaalta ei ole pätevä, koska juuri määreestä, joka jostakin asiasta tai olennosta lausutaan, lähinnä ja pääasiassa kaikki riippuu, milloin olemusta on määriteltävä (1. Joh. 5:20; Tit. 2:13; Room. 5:9), toisaalta että tämä argumentti pohjautuu polyteistisiin katsomuksiin. Sanan metafyyysisessä merkityksessä ei 'Jumala' ole mikään lajikäsité, vaan tarkoittaa aina yhtenä ainoana olemassa olevaa jumalallista olentoa (*una numero essentia divina*). Jos myönnetään, että Jumalan Poika on olemukseltaan Jumala, ja samalla sanotaan Jumalan Poikaa jumalaksi sanan toisessa merkityksessä, on kysymyksessä triteistinen käsitys, että samoin kuin on olemassa kolme eri Jumalan persoonaa, on myös olemassa kolme arvoltaan ja laadultaan erilaista jumalallista olentoa, ylijumala ja kaksi alijumalaa. Siksi subordinaationismi on ilmeistä lankeemusta pakanalliseen polyteismiin. [Pieper, s. 245]

Sanomalla "**Poika ei voi itsestänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän**" Jeesus osoittaa olevansa Jumaluudessa yhtä Isän kanssa

- jumalallisen **luontonsa** ja **olemuksensa** puolesta
  - hän on *Jumalan* Poika, koska hänen *oma* Isänsä on Jumala (j. 18), hän on kaikkietävä (j. 20), hänellä on itsessään elämä (j. 26 - siksi hän voi sanoa: "Minä olen elämä" Joh. 14:6)
- jumalallisten **tehtävien** puolesta
  - herättää kuolleet (j. 21, 28, 29), tuomitsee kuolleet (j. 22, 28, 29), antaa ikusien elämän (j. 24)
- jumalallisen **palvonnan kohteena** olemisen puolesta (j. 23)

On ilmiselvää, että Jeesus sanoillaan halusi osoittaa olevansa Jumalan vertainen, olevansa Jumala.

Vielä voimme kysyä: Jos Jeesus ei todella ole Jumala, niin miten hänen väitteensä omasta itsestään eroaisivat siitä synnistä, johon Perkele lankesi halutessaan tulla Korkeimman vertaiseksi? (Jes.14:12-15; Hes.28:1-19)

Yhteenveto

Jeesus "**sanoi Jumalaa Isäksensä tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.**" Tämä on Pyhän Hengen todistus Jeesuksesta Raamatun erehtymättömissä ja henkeytyissä kirjoituksissa. Sellaisenaan ja ennenkaikkea asiayhteydessään (j. 18-30) se on todistus Jeesuksen tosi jumaluudesta. Käsiteltyihin jakeisiin sisältyy myös voimakas ja selkeä opetus Isän ja Pojan jumalallisen luonnon ja tehtävien jakamattomasta ykseydestä - sinänsä tärkeä asia kun käsitellään Jumalan kolminaisuutta. On myös käynyt ilmi, miten Jehovan todistajat lukevat kirjoituksia irti asiayhteydestään antaen niille kokonaisuudelle vieraan merkityksen. Tällainen Jumalan sanojen vääntely johtaa keinotekoiisiin ristiriitoihin, mitkä sinänsä palvelevat Jehovan todistajien opetuksen virheelliseksi osoittamista. Johanneksen evankeliumin 5 luvun jakeet 18-30 ovat yksi Raamatun voimakkaimpia todistuksia Jeesuksen jumaluudesta ja olemuksen yhteydestä Isän kanssa.

On mielenkiintoista huomata, miten kautta koko evankeliumin Johannes ripottelee Pyhässä Hengessä lausumia Jeesuksen Jumaluudesta: Joh.1:1-3 ja 1:18 (kts. Um ja KR/92) evankeliumin avauksessa; Joh. 5:18-30, Joh. 8:51-59 (*ego eimi = Minä olen*) ja Joh. 10:28-39 sekä Joh.12:37-41 (Jeesus = Jahve) evankeliumin kerronnan sisällä; Tuomaan tunnustuksen huipentaessa koko evankeliumin todistuksen Jeesuksesta Joh.20:28

"Minun Herrani ja Minun Jumalani!"

Kirjoitelman laatija:

Pasi Turunen
PL 86
00381 Helsinki

Kirjoitelmaa voi vapaasti levittää valokopioina, kunhan laatijan nimi on mainittu. Mahdollinen palaute on tervetullutta yo osoitteella.